

Hopelijk zijn jullie allemaal zonder kleerscheuren door de verkiezingen heen gekomen. Zelf heb ik, alvorens te stemmen, alle partijen bekeken om te zien wie er nog aan ontwikkelingswerk deed. Ja ja, ik heb twee partijen gezien die het een belangrijk onderwerp vonden. De meesten die er dan nog zijdelings naar verwezen hielden vol dat ze het wel wilden steunen zolang dat maar profijt bracht aan de Nederlandse economie.

Vrienden vragen mij wel aldoor hoe het dan nu nog met Pandipieri gaat. Gelukkig is dat project geworteld in de plaatselijke gemeenschap, meer dan in het internationale hulpcircuit. Alles draait daar dus rustig verder, wel heel erg teruggeschakeld, en Zuster Bernadette houdt het roer stevig in handen, en heeft veel goede contacten in de Engelsprekende wereld. Interessant is de vraag wat voor vruchten wij verwachten van ons werk in Afrika. De laatste tijd dringen wel boeiende dingen tot mij door.

Sinds 1957 heb ik in Oost Afrika meegewerkt aan de opbouw van een kerkelijke gemeenschap die de goede eigenschappen vertoont zoals die worden aangeduid in het Evangelie van Jezus: gerechtigheid, zorg voor de medemens, bereidheid om jezelf op de tweede plaats te zetten. In hoeverre wij daarin geslaagd zijn laat ik even buiten beschouwing. Ik geef ook grif toe dat er een zeer clericale kerk overeind gekomen is met ronkende eretitels waar ik de kriebels van krijg; maar intussen is het wel zo dat in al die dictatoriale landen de Katholieke Kerk de gevreesde tegenstander is van de onderdrukkers. En ook is het een feit dat geen andere organisatie in Afrika meer doet voor AIDS-patiënten dan de Katholieke Kerk. En, deze dagen komen mij andere leuke dingen ter ore. Sinds eind vorige eeuw heeft onze Mill Hill Missiecongregatie ook leden aangenomen uit de tropische gebieden waar wij werken. Zo krijgen wij nu berichten van Westafrikaanse collega's die in Pakistan werken; van Filipijnse collega's die aan hun ouders schrijven over hun werk in Zuid Afrika, van Oegandese collega's die enthousiast naar hun familie schrijven over hun werk in India. Ik vind dat prachtig, hoe mensen leren dat het goed is om uit je nationale banden te breken. Ik was geroerd toen ik onlangs op een filmpje een Keniaanse Luo jongeman zag die ik als student op ons seminarie kende: daar zat hij nu op het eiland Borneo tussen de Dayaks in hun Long House te feesten en elkaar lachend hun dansen voor te doen. De jongelui daar hadden allemaal een mobieltje in de hand; maar het Evangelie was daar ook. En hopelijk dringt wat van onze Pandipieri-filosofie daar ook door. Hoe loopt die filosofie ook weer? Langs de volgende vier anker-punten. **Een: Als een gemeenschap een probleem heeft moet de oplossing allereerst uit die gemeenschap zelf komen. Twee: Wie deel wil zijn van de oplossing moet eerst deel van die gemeenschap worden. Drie: Men moet vooral gebruik maken van de plaatselijke talenten, die niet bedolven moeten raken onder Westerse know-how. Vier: De inspiratiebron is het ongecompliceerde oude Evangelie.**

Tot slot enkele woorden over Jacinta van Luijk, dochter van mijn overleden zus Nanny (+1993). In de tachtiger jaren kwam zij als verpleegkundige bij ons Pandipieri team. In de negentiger jaren sloot zij zich aan bij een program in de stad Kitale, 200 km. ten noorden van Kisumu, in een gebied dat in de koloniale tijd van de blanke boeren was. Nu heersen daar afschuwelijke toestanden vanwege stammenoorlogen, AIDS en jeugdcriminaliteit. Dat program was van de Medical Missionary Sisters; toen die zich na een tijdje terugtrokken heeft Jacinta het uitgebouwd tot een formidabel project in de geest van Pandipieri. Haar streepunten zijn Verzoening, Behandelbaarheid van AIDS en Strijd tegen verslaving. Vanwege wegvallende steun dit laatste jaar moet zij er nu nieuwe donateurs bij zien te krijgen. Wie van jullie Jacinta wil steunen met een kleine periodieke bijdrage kan nu contact opnemen met haar agent Magda van Erkel (kapfriends@gmail.com). Jacinta wordt over enkele dagen 63 jaar; ze zegt dat mensen haar zo een mooi verjaardagscadeautje kunnen geven.

Hans Burgman